

POVESTI DIN CALENDAR

de Iulia Iordan cu ilustrații de Veronica Neacșu

ACEASTĂ CARTE ÎI APARTINE

CUPRINS:

- 7 Poveste despre povești și poveste în poveste, că înainte mult mai este!
- 9 Astronomul, doctorul și țăranul
- 13 Lunile anului

IANUARIE

- 12 Poveste despre cum s-a făcut pământul
- 22 Povestea zăpezii și a ghiocelului

FEBRUARIE

- 26 Poveste de dragoste cu hulubi
- 33 Podarul

MARTIE

- 41 Povestea Babei Dochia
- 49 Poveste despre semințe

APRILIE

- 54 Mărul cel de viață lungă
- 60 Mart, Prier și Mai

MAI

- 65 Trei sute de ani în cer
- 70 Măr și Păr

IUNIE

Povestea lupului năzdrăvan și a Ilenei Cosânzene **86**

IULIE

Legenda ciorcârliei **99**

Povestea cicoarei **103**

AUGUST

Toderică Făt-Frumos **108**

SEPTEMBRIE

Soarele, Gerul și Vântul **118**

Păianjenul și musca **122**

Legenda stelelor și a licuricilor **125**

OCTOMBRIE

Finul lui Dumnezeu **130**

NOIEMBRIE

Pomul care cântă **137**

DECEMBRIE

Povestea bradului **147**

Cocoșul și fata **148**

POVESTE DESPRE POVEȘTI ȘI POVESTE ÎN POVESTE, CĂ ÎNAINTE MULT MAI ESTE!

Mai demult oamenii trăiau altfel decât trăim noi acum. Bunica mea, de exemplu, nu avea televizor și nici nu știa prea bine să citească sau să scrie. Ce să mai vorbim de computer sau smartphone?! Dar îmi spunea dinainte dacă urma să plouă a doua zi, știa câte zile sunt între sărbători și ordinea precisă a lor, mai știa să spună din primăvară cum urma să fie recolta de grâu din vară, știa poezii, să facă jucării și mai știa poezii, povești și multe ghicitori. Mi le spunea așa cum le auzise de la mama ei. Și mama ei de la bunica ei și tot așa până hăt departe, atunci când au fost ele inventate, adică pe vremea poveștilor. Știți voi când s-a întâmplat asta? Păi, da, se întâmplă cam tot timpul. Dintr-o bobită de rouă, din vârful unei frunze sau dintr-un zgomot neașteptat se pot naște în fiecare zi povești. Dar poveștile pe care vi le-am strâns în această cărticică sunt povești din alte timpuri. Sunt povești despre oameni care s-au întâlnit cu Dumnezeu, despre arici și feți frumoși, despre sfinte care poartă numele zilelor săptămânii și multe altele pe care le veți descoperi voi singuri.

Poveștile pe care le veți citi aici sunt inventate de țăranii de demult. Le născociau serile după ce terminau treburile de la câmp, din grădină sau din curte și se așezau la masă cu copiii. Nu numai că nu aveau televizor, radio sau internet, dar nu aveau nici cărți de povești. Singurele cărți pe care le aveau în casă erau

Sfânta Scriptură și Psaltirea. Din ele citeau părinții și copiii ascultau. Apoi inventau ei singuri povești cu feți frumoși, sânzienne sau zmei, dar în care puneau îngeri, sfinți și chiar pe Dumnezeu. Câteodată spuneau poveștile așa cum le auziseră de la părinți. Alteori mai schimbau povestea după cum le plăcea lor. Așa se face că și poveștile au mai multe variante.

În lumea aceasta nu foarte îndepărtată de noi, căci bunicii și străbunicii voștri au mai prins câte ceva din ea, oamenii de la țară munceau toată ziua la câmp sau prin curte, aveau case mici, fără prea multă mobilă, nu mergeau la supermarket, ci mâncau doar ce produceau ei și nu aveau niciodată vacanță. Hm! Cum ar fi oare să nu mergem la mare sau la munte? Dar pentru țărani și timpul trecea altfel și, deși nu aveau o viață ușoară, aveau una bogată: fiecare om era în același timp și astronom, și meteorolog, și botanist, biolog, agricultor sau horticultor și făcea meseriile acestea mai bine decât cei care le învățau la școală. Dacă nu mă credeți, citiți povestea următoare!

ASTRONOMUL, DOCTORUL ȘI ȚĂRANUL

